

Aupaklikult ♩ = 69-84

1. Suur Lu - nas - ta - ja su - reb, näe. Ja mur - tud
 2. Ta va - lu suur - ti siis pil - ga - ti, käed, ja - lad
 3. Ka ris - ti kül - ge seo - tu - na Ta suust ei
 4. „Ka - ri - kas möö - da ju - ha - ta! Siis - ki Su

sea - dus täi - de lä'eb. Kui pa - tu - oh - ver
 lä - bi tor - ga - ti. Ta kan - na - tu - si
 tul - nud nu - ri - nat. Tal täi - ta ees - märk
 tah - te täi - dan ma. I - sa, on teh - tud

su - ri Ta. Kui pa - tu - oh - ver su - ri
 põ - la - ti. Ta kan - na - tu - si põ - la -
 o - li suur. Tal täi - ta ees - märk o - li
 nüüd Su töö. I - sa, on teh - tud nüüd Su

Ta, et i - ni - me - ne võiks e - la - da.
 ti, o - kas - kroon pä - he tal su - ru - ti.
 suur ja I - sa tah - te ü - len - dus.
 töö. Võ - ta mu hing, mu kell on lõon'd.”

5. Ta suri, raske löök on see.
Päikegi kaotas valguse.
Maa rappus, loodus hüüdis siis,
maa rappus, loodus hüüdis siis:
„Jumal on surnud, on tõesti nii.”

Sõnad: Eliza R. Snow, 1804–1887

Viis: George Careless, 1839–1932

6. Ta elab, oh mis rõõm on see.
Leiba ja vett me naudime.
Kui tema pühad sellel maal,
kui tema pühad sellel maal,
täita Ta tahet nüüd püüavad.

Õpetus ja Lepingud 18:11

Luuka 22:42; 23:46